

บันทึก

เรื่อง ขอให้ทบทวนความเห็นเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วย
คณะกรรมการสามัญศึกษาจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๙ (กระทรวงศึกษาธิการ
จะออกระเบียบโดยอาศัยข้อ ๒๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ ๒๑๖^๑ มอบหมายหน้าที่ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็น
ข้าราชการนอกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการปฏิบัติได้หรือไม่)

กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๔/๑๒๙๖๘ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๓๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๖๐๑/๑๙๖๓ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๓๐ แจ้งเรื่องหารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยคณะกรรมการสามัญศึกษาจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๙ ว่า การที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกระเบียบดังกล่าวมอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นข้าราชการนอกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการปฏิบัติ นั้น จะต้องมีความหมายหรือมติของคณะรัฐมนตรีให้อำนาจไว้โดยตรง เมื่อปรากฏว่าระเบียบนี้ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๓^๑ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งเป็นการอ้างกฎหมายที่ไม่ตรงกับกรณี ระเบียบนี้จึงไม่มีผลบังคับแก่ผู้ว่าราชการจังหวัด^๒ นั้น

กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว มีความเห็นว่า

๑. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ๑ ข้อ ๒๓ บัญญัติว่า “กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม” ซึ่งเป็นกฎหมายที่กำหนดอำนาจหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการศึกษา โดยเฉพาะการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาของรัฐ ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษากฎีกา ที่ ๕๗๕/๒๕๐๒ วินิจฉัยว่า กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษาตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๔๙๕ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ ซึ่งหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้คือ จัดระเบียบการศึกษาและวางกฎข้อบังคับตามที่เห็นสมควร เพื่อให้การศึกษา

^๑ ข้อ ๒๓ กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม

^๒ บันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๔) เรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยคณะกรรมการสามัญศึกษาจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๙ (กระทรวงศึกษาธิการจะออกระเบียบโดยอาศัยข้อ ๒๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ๑ มอบหมายหน้าที่ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นข้าราชการนอกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการปฏิบัติได้หรือไม่) ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๑๙๖๑ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๓๐ ถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ของชาติดำเนินไปด้วยดี ดังนั้น การที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดระเบียบที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยอาศัยอำนาจตามข้อ ๒๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ฯ จึงน่าจะกระทำได้ ทั้งนี้ โดยเทียบเคียงกับคำพิพากษาฎีกาดังกล่าว

๒. ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ฯ บัญญัติว่า

“ข้อ ๕๐ ในจังหวัดหนึ่ง ให้มีผู้ว่าราชการจังหวัดคนหนึ่งเป็นผู้รับนโยบายและคำสั่งจากนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มาปฏิบัติการให้เหมาะสมกับท้องที่และประชาชน ฯลฯ

ข้อ ๕๓ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) บริหารราชการตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ

(๒) บริหารราชการตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มอบหมายหรือตามที่นายกรัฐมนตรีสั่งการในฐานะหัวหน้ารัฐบาล ฯลฯ”

เมื่อกฎหมายกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้รับนโยบายและคำสั่งจากกระทรวง ทบวง กรม มาปฏิบัติตามข้อ ๕๐ และมีอำนาจหน้าที่บริหารราชการตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ และตามที่กระทรวง ทบวง กรม มอบหมายตามข้อ ๕๓ (๑) และ (๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในฐานะเจ้ากระทรวงจึงน่าจะมีอำนาจออกระเบียบซึ่งเป็นคำสั่งที่วางไว้เพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติงานราชการได้ โดยถือเป็นหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องปฏิบัติ ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ฯ ข้อ ๕๐ ที่กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้รับนโยบายและคำสั่งจากส่วนกลางมาปฏิบัติให้เหมาะสมกับท้องที่และประชาชน และตามที่กระทรวง ทบวง กรม มอบหมาย

กระทรวงศึกษาธิการจึงเห็นว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจที่จะออกระเบียบที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการได้ โดยอาศัยข้อ ๒๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ฯ และเป็นหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดที่จะต้องถือปฏิบัติตามระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ตามข้อ ๕๐ และข้อ ๕๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ฯ ด้วย ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาทบทวนความเห็นดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๔) ได้พิจารณาข้อหารือนี้ประกอบกับคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานปลัดกระทรวง) แล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. ตามคำพิพากษาฎีกาที่ ๕๗๕/๒๕๐๒ ที่กระทรวงศึกษาธิการได้ยกขึ้นอ้างอิงนั้น ศาลฎีกาได้วินิจฉัยเกี่ยวกับประเด็นที่ว่า กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจออกคำสั่งที่ ๑๒๓๔๕/๒๕๕๕ วางระเบียบการรับสมัครนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนรัฐบาลได้ เพราะมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษาตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ คือ จัดระเบียบการศึกษาและวางกฎข้อบังคับตามที่เห็นสมควร เพื่อความเรียบร้อยและความเหมาะสมตามหลักการของกระทรวงศึกษาธิการ และเป็นคำสั่งที่ใช้แก่บุคคล

ทั่วไป ไม่ใช่คำสั่งที่เจาะจงแต่ตัวโจทก์คนเดียว ทั้งไม่ปรากฏว่าได้กระทำการละเมิดต่อโจทก์ เพราะเป็นการปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๔) เห็นว่า คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๗๕/๒๕๐๒ เป็นการวินิจฉัยในประเด็นที่ว่า กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจออกคำสั่งดังกล่าวได้ตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ที่ใช้อยู่ในเวลานั้น มิได้วินิจฉัยในประเด็นที่เกี่ยวกับการมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดบริหารราชการแต่ประการใด ดังนั้น ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงมิได้ขัดหรือแย้งกับคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๗๕/๒๕๐๒ เพราะคณะกรรมการกฤษฎีกามีได้มีความเห็นว่ากระทรวงศึกษาธิการไม่มีอำนาจออกคำสั่งวางระเบียบเกี่ยวกับการศึกษาตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดไว้ในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ฯ คณะกรรมการกฤษฎีกาเพียงแต่มีความเห็นว่า การที่จะออกคำสั่งวางระเบียบอันเป็นผลให้มีการกำหนดอำนาจหน้าที่หรือมอบหมายให้เจ้าหน้าที่อื่นนอกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว จะต้องมีความหมายหรือมติของคณะรัฐมนตรีให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมอบหมายอำนาจได้

๒. ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้อ้างประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ข้อ ๕๐^๓ และข้อ ๕๓^๔ ว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้รับนโยบายและคำสั่งจากกระทรวง ทบวง กรม มาปฏิบัติ และมีอำนาจหน้าที่บริหารราชการตามกฎหมายระเบียบแบบแผนของทางราชการ และตามที่กระทรวง ทบวง กรม มอบหมาย ดังนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจึงน่าจะมีอำนาจออกระเบียบเพื่อเป็นหลักปฏิบัติงานราชการได้ โดยถือเป็นหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องปฏิบัติ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมายคณะที่ ๔) มีความเห็นว่า ข้อ ๕๐ และข้อ ๕๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ฯ เป็นบทบัญญัติกำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งการที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องปฏิบัติตามที่กระทรวงศึกษาธิการมอบหมายในเรื่องหนึ่งเรื่องใด ก็ต้องมอบหมายโดยอาศัยอำนาจกฎหมายหรือมติคณะรัฐมนตรีที่ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมอบหมายอำนาจได้ และรัฐมนตรีฯ ได้มอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด

^๓ ข้อ ๕๐ ในจังหวัดหนึ่ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดคนหนึ่งเป็นผู้รับนโยบาย และคำสั่งจากนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มาปฏิบัติให้เหมาะสมกับท้องที่และประชาชน และเป็นหัวหน้าบังคับบัญชาบรรดาข้าราชการฝ่ายบริหารส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัด และรับผิดชอบในราชการจังหวัด และอำเภอ และจะให้มีรองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด หรือทั้งรองผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดก็ได้

ฯลฯ

ฯลฯ

^๔ ข้อ ๕๓ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารราชการตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ

(๒) บริหารราชการตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรมมอบหมาย หรือตามที่

นายกรัฐมนตรีสั่งการในฐานะหัวหน้ารัฐบาล

ฯลฯ

ฯลฯ

๓. สำหรับกรณีที่ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการได้ชี้แจงเพิ่มเติมด้วยวาจาว่า คณะกรรมการกฤษฎีกาเคยให้ความเห็นตามข้อหารือของกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับปัญหาการมอบอำนาจของอธิบดีกรมสามัญศึกษาให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนว่า ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ๑ ข้อ ๕๓ บัญญัติให้ผู้ว่าราชการจังหวัดบริหารราชการตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มอบหมาย ฉะนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดจะปฏิเสธการรับมอบอำนาจจากอธิบดีกรมสามัญศึกษาไม่ได้ นั้นคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๔) ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวเป็นการวินิจฉัยเกี่ยวกับการมอบอำนาจของอธิบดีกรมสามัญศึกษาให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการแทนเกี่ยวกับการพัสดุโดยมีประเด็นวินิจฉัยว่า การที่อธิบดีกรมสามัญศึกษาออกคำสั่งมอบอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับการพัสดุให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการแทน ตามความในข้อ ๗^๔ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๒๑ เป็นการมอบอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ๑ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ข้อ ๔๒ หรือไม่ และผู้ว่าราชการจังหวัดจะปฏิเสธการรับมอบอำนาจนั้นได้หรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย) วินิจฉัยว่า ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้ออกตามมติของคณะรัฐมนตรี และข้อ ๗ แห่งระเบียบ ๑ ดังกล่าวได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจในการนี้ไว้แล้ว จึงถือได้ว่ามติของคณะรัฐมนตรีได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจของอธิบดีเกี่ยวกับการพัสดุไว้เป็นอย่างอื่น ดังนั้น การมอบอำนาจดังกล่าวจึงเป็นการมอบอำนาจโดยชอบด้วยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ๑ ข้อ ๔๒ วรรคสี่ และตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ๑ ข้อ ๕๓ (๒)^๕ ได้บัญญัติให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่บริหารราชการตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มอบหมาย โดยเหตุนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดจะปฏิเสธการรับมอบอำนาจจากอธิบดีกรมสามัญศึกษาอันเป็นการมอบอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมายมิได้^๖

^๔ ข้อ ๗ ผู้มีอำนาจดำเนินการตามระเบียบนี้จะมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งใดก็ได้ โดยคำนึงถึงตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ที่จะได้รับมอบอำนาจนั้นเป็นสำคัญ หากเกิดการเสียหายขึ้นผู้มอบและผู้รับมอบจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย

๑ล๑

๑ล๑

^๖ ข้อ ๔๒

๑ล๑

๑ล๑

อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่อธิบดีจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้น มิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น อธิบดีจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้รองอธิบดีปฏิบัติราชการแทนอธิบดีก็ได้ แต่ถ้าจะมอบให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทนอธิบดี ต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี และให้ทำเป็นคำสั่งและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

^๕ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๔)

^๖ บันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย) เรื่อง ปัญหาการมอบอำนาจของอธิบดีให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทน (การมอบอำนาจตามระเบียบสำนัก

ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่กระทรวงศึกษาธิการขอทบทวนในกรณีนี้ จึงเป็นคนละประเด็นกันกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย) เพราะความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่กระทรวงศึกษาธิการขอทบทวนมิใช่เป็นการวินิจฉัยเกี่ยวกับการมอบอำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ฯ ข้อ ๔๒ วรรคสี่^๙ แต่เป็นการวินิจฉัยเกี่ยวกับอำนาจของกระทรวงศึกษาธิการในการออกระเบียบโดยอาศัยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑๖ ฯ ข้อ ๒๓^{๑๐} และการที่ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องปฏิบัติตามคำสั่งมอบอำนาจของอธิบดีกรมสามัญศึกษาเกี่ยวกับการพัสดุ ก็เนื่องจากการมอบอำนาจดังกล่าวเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย แต่สำหรับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการสามัญศึกษา จังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๙ นั้น มิได้ออกโดยมีกฎหมายหรือมติของคณะรัฐมนตรีให้อำนาจไว้ ระเบียบนี้จึงไม่มีผลบังคับแก่ผู้ว่าราชการจังหวัด ฉะนั้น ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๔) ในกรณีนี้จึงมิได้ขัดหรือแย้งกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย) ตามที่ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการกล่าวอ้าง

ด้วยเหตุผลดังกล่าว คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมายคณะที่ ๔) จึงมีความเห็นว่า ข้อเสนอขอทบทวนของกระทรวงศึกษาธิการไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะเปลี่ยนแปลงความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นอย่างอื่นได้

(ลงชื่อ) อมร จันทรมบูรณ์

(นายอมร จันทรมบูรณ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๓๑

นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุและกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน) ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ สร ๐๖๐๑/๑๖๑๑ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๓๑ ถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๙ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๖)

^{๑๐} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑๐)